

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.416 van 15 mei 2014
in de zaak A. 211.578/X-15.669.**

In zake : het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Empereur
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Brusselstraat 59/5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad BRUSSEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jean-Paul Lagasse
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 Jamblinne de Meuxplein 41
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 februari 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Brussel van 21 november 2013 houdende het plaatsen van 2 reclame-inrichtingen van 36m² (11,80m x 3m), op een werfperceel gelegen aan de Avenue de Béjar, 1120 Neder-Over-Heembeek, loodrecht gesitueerd ten overstaan van de Ring”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2014.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karolien Bulkman, die *loco* advocaat Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Anthony Poppe, die *loco* advocaat Jean-Paul Lagasse verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den Broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 26 maart 2013 (datum ontvangstbewijs) dient de nv Clear Channel Belgium bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van 2 verlichte publiciteitsborden van 36 m² op een perceel gelegen aan de De Béjarlaan te 1120 Neder-Over-Heembeek, loodrecht gesitueerd op de Brusselse Ring.

4. Op 18 april 2013 verleent de directie Beheer en Onderhoud van de Wegen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een negatief advies over de aanvraag.

Nadat de eerste verwerende partij verzocht heeft de rechtsgrond waarop dit advies gebaseerd is mee te delen, deelt de laatstgenoemde directie op 23 augustus 2013 mee geen opmerkingen te hebben.

5. Op 20 september 2013 verleent de gemachtigde ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies waarin wordt aangegeven dat het om gelegenheidsreclame gaat voor de duur van de werf.

6. Met het bestreden besluit verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. In het bestreden besluit wordt overwogen dat de duur van de publiciteit strikt beperkt is tot de duur van de werf voor de oprichting van het industrieel gebouw waarvoor de stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven op 10 juli 2013.

7. Met een aangetekend schrijven van 12 december 2013 verzoekt het agentschap Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel om de stedenbouwkundige vergunning in te trekken.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

8. De eerste verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering wegens een gebrek aan belang. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie dringen zich immers slechts op indien de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

9. Overeenkomstig de op de ingestelde vordering toepasselijke versie van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de

dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde nadeel

10. In het verzoekschrift wordt het volgende aangevoerd:

“Er is in casu sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, waardoor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing noodzakelijk is.

Verzoekende partij dient immers, zoals reeds hoger aangehaald, in te staan voor het beheer van de wegen waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is en waartoe de RO (Ring om Brussel) behoort. Ingevolge artikel 2 van de samenwerkingsovereenkomst van 1991, wordt onder beheer het volgende verstaan:

‘Art. 2,

§1. Onder beheer van de gewestgrens-overschrijdende wegen wordt in onderhavig samenwerkingsakkoord verstaan:

1 ° het onderhoud;

2° de exploitatie;

3° de investering.

[...]

§3. De exploitatie omvat alle leveringen en werken die de wegbeheerder moet vervullen om *in alle omstandigheden de veiligheid te verzekeren* zoals winterdienst, het vaststellen en herstellen van de schade, het toezicht, de controle van de goede staat, de levering van elektriciteit en alle andere stoffen, de bediening van de uitrustingen en het uitvoeren van alle administratieve taken.’ (eigen [cursivering])

Aangezien de twee reclameborden een grote omvang hebben (36 m²), verlicht zijn en slechts op geringe afstand staan van de autosnelweg, zal dit onvermijdelijk de aandacht trekken van de vele bestuurders die dagelijks over de Ring om Brussel rijden. In hoofde van de bestuurders zal dit een verminderde aandacht voor de weg met zich meebrengen. Deze verminderde aandacht is nefast op een weg waar tegen hoge snelheid wordt gereden, waardoor ongevallen met ernstige, zo niet dodelijke, gevolgen niet uit te sluiten zijn. Het plaatsen van deze reclameborden houdt dus reële risico’s in voor de verkeersveiligheid.

Aangezien verzoekende partij in alle omstandigheden de verkeersveiligheid dient te garanderen, dient de uitvoering van de bestreden beslissing geschorst te worden daar de bestreden beslissing de verkeersveiligheid van de bestuurders ernstig in het gedrang brengt. De

lichtgevende reclameborden zijn immers reeds geplaatst en betekenen een dagelijks en constant gevaar voor de verkeersveiligheid.

De kadernota Verkeersveiligheid van 12 mei 2009 van de Federale Commissie voor de Verkeersveiligheid toont aan dat bij 20% tot 30% van de ongevallen afleiding en een gebrek aan aandacht bij de bestuurder een rol speelt [...]. Hierbij wordt expliciet vermeld:

‘De aandacht voor de rijtaak kan verslappen doordat [...] de aandacht weggetrokken wordt door iets in of buiten de auto (een ongeval, opvallende reclameborden langs de weg,...) [...]’.

Beoordeling

11. Luidens de op de ingestelde vordering toepasselijke versie van artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Ten tijde van het instellen van de vordering bepaalde in dit verband artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting [bevat] van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moest aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn

zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan in beginsel alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

12. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen het bestreden besluit worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden.

13. Aangezien het nadeel persoonlijk moet zijn vermag een verzoeker zich niet te beroepen op nadelen die derden zouden ondergaan.

14. Het enige persoonlijke nadeel waarop de verzoekende partij zich beroept is het bemoeilijken van het beheer dat artikel 2, § 3, van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 17 juni 1991 ‘betreffende de gewestgrens – overschrijdende wegen’ toevertrouwt aan het agentschap Wegen en Verkeer. Het in die bepaling omschreven beheer betreft “alle leveringen en werken die de wegbeheerder moet vervullen om in alle omstandigheden de veiligheid te verzekeren”. De verzoekende partij zet niet concreet uiteen welke “leveringen en werken” door het bestreden besluit worden bemoeilijkt. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het bestreden besluit de uitoefening van de voornoemde overheidstaak ernstig bemoeilijkt.

15. Het blijkt niet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan de verzoekende partij.

16. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien mei 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust